

OCROTIRE

de cei ce voiesc să-mi facă
rău sau să mă nimicească

CUM O POT GĂSI?

OCROTIRE

scrisă de

J. F. RUTHERFORD

Răspunzător în România: ALBU PAMFIL BUCUREȘTI II
Str. Crișana No. 33

TIP. ROMÂNE UNITE
Calea Rahovei No. 42
București

OCROTIRE, pe care nu o puteţi cumpăra, şi pe care nu vi-o poate da nici garda cea mai bine plătită, însă pe care o poate găsi şi cel mai sărac om. Această broşură scrisă de un jurist, cel mai distins autor şi cuvântător la radio din ziua de astăzi, Ți-o arată. Nu mai permite de acuma înainte să Ți se stoarcă prin viclenie şi înşelăciune banii câştigaţi cu greu. Nu te lăsa să fi înşelat şi condus în mod greşit mai departe spre paguba şi pieirea ta. Evenimente ce se apropie cu repeziciune te grăbesc SĂ CITEŞTI ACEASTĂ BROŞURĂ spre binele tău şi al familiei tale şi al prietenilor tăi.

EDITORI:

SOCIETATEA DE BIBLIE ŞI TRACTATE „M. D. I.”

Societate Anonimă de Editură

STRADA CRIŞANA No. 33

B U C U R E Ş T I , 2

Copyrighted 1936

PROTECTION – Rumanian

Made in Rumania

OCROTIRE

ESTE DORINȚA fiecărui om sincer să locuiască în pace și siguranță, și să fie ocrotit de pagubă sau de nimicirea vieții și a proprietății. Toți oamenii știu că trăim în timpuri pline de primejdii, și că pretutindeni pe pământ, amenință primejdii. Oamenii sunt extrem de egoiști și disprețuiesc cu totul drepturile și libertățile altora. În fiecare țară oamenii se tem de un război pustiitor, și fiecare națiune se pregătește de războiu. Inimile oamenilor se strâng de frică în fața evenimentelor pe cari le văd că se apropie. Poporul în general se află în strâmtorare și nedumerire. Toți sunt îngrijați că ce-a fi de ei și de copiii lor în viitor. Aceasta este starea adevărată și nu este o descriere exagerată. Oricât de bun și de cinstit ar fi un om, el știe că este înconjurat de dușmani cari caută să-i aducă pagubă sau să-l nimicească. Unii suspină în tăcere rugăciunea : „Ocrotește-mă... de cei răi, cari mă prigonesc, de vrăjmașii mei de moarte, cari mă împresoară“ (Psalm 17:8, 9).

Noi ne aflăm deja o bună bucată în secolul al douăzecelea, și oamenii ar fi trebuit să devină mai buni, însă ei devin din zi în zi tot mai răi. Ce este cauza răutății crescânde ? Nu există niciun mijloc împotriva ei ? Cum pot găsi ocrotire de cei ce voiesc să mă păgubească sau să mă nimicească ?

Tu poți primi ocrotirea deplină împotriva tuturor dușmanilor tăi, însă înainte de toate este de lipsă să afli cine sunt dușmanii tăi și de ce mijloace se folosesc ca să-ți facă rău. Dacă vezi că cineva caută să-ți aducă pagubă, atunci poți să te ferești de el și să te aperi în ceva fel ; dacă însă dușmanul vine pe ascuns și se servește de înșelăciune și amăgire spre a te înșela și lovi nepregătit ca să-ți facă pagube mari, atunci nu ești în stare să te aperi de el. Tu ai de fapt lipsă de ajutorul unei puteri care este mai mare decât tine. Cunoaște pe dușmanii tăi de frunte și felul cum lucrează, și caută să afli din care parte poți aștepta ocrotirea.

La fiecare din întrebările de mai sus vei găsi în cele ce urmează răspunsul adevărat și vei putea cunoaște singurul loc al siguranței. Satan Diavolul este dușmanul tău cel mai rău. El este subtil și viclean. Fiind invizibil ochilor omenesci, Satan înșală și amăgește ușor omenirea spre marea ei pagubă. Pentru a păgubi pe oameni, Satan întrebuintează oameni nelegiuți și organizațiuni nelegiuite și cuvinte false. El este cunoscut ca prințul întunericului, și se străduiește în tot timpul să țină pe oameni în neștiință despre adevărul real. Numai prin cunoașterea ade-

vărului real pot să se ferească oamenii de dușmanii lor și să obțină ocrotire.

Cum stă lucrul cu bisericile și cu religia pe care o practică ? În ce măsură ne servește religia ca o ocrotire sau un scut împotriva dușmanilor noștri ? Pentru a înțelege răspunsul dat la aceste întrebări din urmă, trebuie cercetate cu atențiune și fără prejudecată faptele incontestabile. De multe ori ceea ce privit în mod superficial apare plin de ajutor și prietenos, în realitate este de cele mai multe ori dușmănos și păgubitor: Satan și instrumentele sale lumesti cari sunt servitorii religiei, se prezintă ca predicatorii evangheliei și susțin a fi prieteni, în timp ce sunt dușmani de moarte. Despre aceasta este scris următoarele : „Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare, căci chiar Satan se prefac într'un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor“ (2 Corinteni 11:13—15). În loc de a fi o ocrotire, religia este mijlocul principal al lui Satan pentru a duce pe oameni în nimicire.

RELIGIE ȘI CREȘTINISM

Pentru a ajuta aceloră cari sunt cu tragere de inimă față de Dumnezeu să ajungă la o înțelegere și apreciere mai bună a lui Iehova Dumnezeu și a scopului său cu creaturile sale, se atrage aici atențiunea în mod deosebit asupra religiei și creștinismului. Oamenii înțeleg în general sub religie și creștinism unul și acelaș lucru, însă aceasta este o părere foarte greșită. Lexicografii lumești recunoscuți definesc acești termeni în felul următor :

Religie : „Conformitatea în credință și viață după preceptele cuprinse în Biblie despre conducerea vieții și datoria față de Dumnezeu și oameni ; mai departe credința creștină și practicarea ei“. — Webster.

Creștinism : „Religia creștinilor. Sistemul de învățături și precepte cari sunt învățate de Isus Christos, conformitatea practică a vieții din lăuntru și din afară a unui om cu spiritul religiei creștine“. — Webster.

Aceste explicări sunt cu totul false și în contradicție deplină cu Cuvântul lui Dumnezeu. Fără îndoială termenii *religie* și *creștinism* au fost confundați în timpul lui Webster unul cu altul, și se poate spune că el este scuzat pentru explicarea terminilor. Religie și creștinism, după cum sunt definite în Biblie, sunt diametral opuse una alteia. O „religie creștină“ n'a existat niciodată și nici nu va exista. Biblia, care

este Cuvântul lui Dumnezeu, este autoritatea supremă în această chestie, și explicațiunile noastre trebuie să fie în conformitate exactă cu Biblia. Acești doi termeni, după cum arată Biblia, sunt definiți în mod adevărat în felul următor :

Religiunea este un fel de cult practicat de creaturi, la care ele se dedau recunoscând o putere mai înaltă, și a cărui formalism sau practicare găsește sprijin sau „autoritate“ numai în tradițiune. O astfel de autoritate constă din învățături omenești cari au fost transmise prin tradițiune din generațiune în generațiune. Tradițiunea înseamnă transmisiunea unei cunoștințe, (a unei învățături, practicări sau forme) sau datine de închinare din strămoși în urmașii lor. Religiunea, după cum arată Sfânta Scriptură, nu este sprijinită de Cuvântul lui Dumnezeu.

Creștinism : După Biblie *creștinism* înseamnă ascultare deplină față de poruncile lui Dumnezeu, întocmai după cum și Christos Isus a ascultat de aceste porunci și a învățat și pe alții să le asculte. Numai atunci poate fi cineva un creștin adevărat dacă se consacrează pe deplin lui Dumnezeu și se străduiește cu zel să asculte poruncile sale, așa după cum sunt cuprinse în Biblie.

Astăzi creaturile omenești practică pe pământ felurite și numeroase religiuni. Nu există numai un singur creștinism, și aceasta nu este religie și n'are nimic deaface cu ea, și nici nu se aseamănă cu vreo religiune.

ORIGINA

Ni se pare potrivit să arătăm aici origina, adică începutul religiunii. Și această învățătură să lumineze și să îmbucure pe aceia cari voiesc să cunoască calea adevărată și să meargă pe ea. Fiecare om sincer și cinstit dorește adevărul, și adevărul despre Iehova și scopul său și relațiunea lui cu creaturile sale nu se găsește numai în Biblie. Despre ea a zis Domnul Isus când a fost pe pământ : „Cuvântul Tău este adevărul“ (Ioan 1:17).

Ordinea creațiunii lui Iehova Dumnezeu, așa cum este scrisă în Biblie, este următoarea : Mai întâiu Logosul, care a fost numit mai târziu Isus sau Christos Isus, și acum este cunoscut așa (Ioan 1:1, 2). „El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea“ (Coloseni 1:15). Logosul a fost totdeauna reprezentantul executor al lui Iehova la crearea tuturor lucrurilor cari au fost făcute (Coloseni 1:16). Dumnezeu a creat creaturi cerești cari sunt cunoscute ca Serafimi, Heruvimi și îngeri. Un înger puternic cu mare lumină și putere care a fost creat de Domnul Dumnezeu a fost numit la început Lucifer.

La timpul său rânduit Dumnezeu a creat pământul, și el a creat pe creatura om ca să trăiască pe acest pământ (Isaia 45:12, 18). În profeția lui Iov este spus : „Unde erai tu când am întemeiat pământul ? ... atunci când stelele dimineții izbucneau în

cântări de bucurie, și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie ?” (Iov 38:4, 7). Din aceasta se poate trage în mod rațional concluzia că atunci când marele Creator a informat pe creaturile sale cerești despre scopurile sale de a întemeia pământul și de a crea și a pune pe pământ o creatură inteligentă spre lauda Celui Prea Înalt, fiii cerești au cântat cântece de laudă Atotputernicului Dumnezeu și toți îngerii cerului iau scos strigăte de bucurie spre lauda numelui său sfânt.

Apoi Domnul a creat la timpul hotărît pe om și l-a făcut după chipul său și asemănarea sa. El l-a pus într-o parte minunată a pământului pe care o terminase și o numise Eden. Acolo a fost instalată creatura puternică a lui Dumnezeu, Lucifer, ca domn peste om. Lucifer a observat că toate creaturile au preamărit pe Dumnezeu, și el a dorit această mărire pentru sine (Ieremia 51:13). El a avut o dorință nesățioasă după ceea ce aparținut exclusiv lui Iehova Dumnezeu. El a căutat să-și satisfacă această dorință nesfântă, și despre el stă scris : „Tu ziceai în inima ta : 'Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai pe sus de stelele lui Dumnezeu ; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei ; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt’” (Isaia 14:13, 14). Iehova care a cunoscut pe deplin dorința lui Lucifer de a se înălța pe sine, a zis : „Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor ! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor !... Ai fost aruncat în lo-

cuița morților, în adâncimile mormântului !“ (Isaia 14:12, 15).

Adam și femeia Eva au fost în Eden unde îi pusesese marele Creator, și unde le-a dat instrucțiuni deosebite cu privire la purtarea lor. Ei au primit din gura lui Iehova Dumnezeu legea sa care i-a înștiințat că în ziua când vor face în mod intenționat ceva faptă /nedreaptă, vor trebui să moară (Geneza 2:17). Faptul acesta a fost cunoscut lui Lucifer. El s'a hotărât să-și aducă la îndeplinire scopul rău, întorcând pe Eva și Adam dela marele Creator. Lucifer a amăgit pe Eva și a îndemnat-o să calce legea Atotputernicului Dumnezeu, și Adam, în dorința lui egoistă de a păstra pe Eva, a luat parte la călcarea ei. Așa au fost întorși amândoi dela Dumnezeu (1 Timotei 2:14). Pentru călcarea legii lui Dumnezeu au fost judecați la moarte (Geneza 2:17 ; 3:15—19). Însă înainte de a muri, li s'au născut copii ; și din pricina sentinței de moarte sub care au stat Adam și Eva, întreg neamul omenesc a moștenit păcat și moarte. „Printr'un singur om a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit [după trad. engleză : de aceea au păcătuit toți]“ (Romani 5:12).

Lucifer a fost de asemenea judecat la moarte ; însă executarea sentinței sale de moarte a fost amânată din motive cari vor fi explicate mai târziu (Ezechiel 28:19). Iehova Dumnezeu a schimbat numele lui Lucifer și l-a numit cu diferite nume cari portretează

răutatea acestei creaturi. El a fost numit de aici înainte *Satan*, adică potrivnic sau unul care se opune lui Iehova Dumnezeu : *Diavol*, adică defăimător ; *Sarpe*, ceea ce înseamnă înșelător ; și *Balaur*, ceea ce înseamnă înghițitor (Apocalips 12:9 ; 20:2). Această creatură, după cum arată numele ei, este întruparea a tot ce este rău. Ea este cunoscută în Biblie, și prin experiențele altor creaturi, ca cea mai rea creatură din întreg universul.

Dupăce Diavolului i-a reușit să întoarcă pe Adam și Eva dela Dumnezeu, a clădit pe acest succes teoria că poate întoarce dela Iehova Dumnezeu pe toate creaturile ; din acest motiv a provocat pe Dumnezeu să aducă un om pe pământ, care atunci când este pus la probă să-și păstreze într'adevăr neprihănirea față de Dumnezeu. Diavolul a zis că poate face pe toți oamenii să se lepede de Dumnezeu sau să-l blesteme în față (Iov 2:5). Din pricina acestei provăcări s'a ridicat întrebarea cu privire la supremație, adică : Este Dumnezeu, al cărui nume este Iehova și care este atotputernic, suprem și este cuvântul său adevărat ? Sau Satan Diavolul poate zădărnici scopul lui Iehova ? De sigur că Dumnezeu ar fi putut nimici pe Diavol imediat, însă dacă ar fi făcut lucrul acesta, chestia supremației ar fi rămas nerezolvată în mințile altor creaturi. Lui Iehova Dumnezeu i-a plăcut să accepte provocarea celui rău și să deie Diavolului o ocazie deplină să dovedească provocarea sa lăudăroasă. Iehova a știut foarte bine că Satan va fi înfrânt la timpul rânduit, și fiecare creatură va avea

o ocazie să decidă pe deplin pentru sine care este calea cea dreaptă și ce este drept, și că de aceea fiecare creatură va avea soarta ei veșnică în mâinile ei. Din acest motiv a zis Iehova Dumnezeu Diavolului: „Dar te-am lăsat să rămâi în picioare, ca să vezi puterea Mea, și Numele Meu să fie vestit [de martorii mei] în tot pământul“ (Exodul 9:16).

Aceasta este o declarație clară a lui Iehova că a rostit în contra lui Satan o sentință care va fi executată numai după un timp îndelungat, și că va permite lui Satan să-și exercite toată puterea spre a se opune lui Iehova Dumnezeu și a zădărnici scopul său, și că apoi Iehova va arăta lui Satan supremația atotputernicului Dumnezeu prin exercitarea puterii sale. Așa va fi vestit numele mare al lui Iehova pe întreg pământul. Este foarte important de a ține în minte totdeauna această chestie de discuție care s'a născut din pricina provocării lui Satan, și scopul lui Dumnezeu declarat în legătură cu aceasta. Așa stând lucrurile, veți înțelege pentru ce există atâtea religii pe pământ. Și veți pricepe și aceea că religiune și faptul de a călca pe urmele lui Christos Isus, ceea ce se numește „creștinism“, adevărat sunt două lucruri cari sunt exact contrare unul cu altul.

RELIGIA ORGANIZATĂ

Primul om și femeia lui, după ce au fost alungați din Eden, au exercitat funcțiunile date lor de Dumnezeu de a aduce copii pe lume. Potopul a nimicit pe toți oamenii afară de Noe și familia sa (2 Petru 2:5). După un anumit timp au fost pe pământ multe creaturi omenști, și între acestea a existat un om cu numele Nimrod (Geneza 10:8). Acum Satan a început să fie activ spre a organiza pe oameni în batjocură deschisă față de Dumnezeul Cel Atotputernic, și a întrebuițat religia în acest scop. Nimrod a fost ales ca conducătorul vizibil sau pământesc, și el a stat înaintea celorlalți oameni ca unul care este mai mare ca însuși Iehova Dumnezeu. Despre Nimrod stă scris în Sfânta Scriptură : „Nimrod... a început să fie puternic pe pământ. El a fost un viteaz vânător înaintea Domnului ; iată de ce se zice : 'Ca Nimrod, viteaz vânător înaintea Domnului'. El a domnit la început peste Babel... în țara Șinear“ (Geneza 10:8—10). Nimrod a devenit un ucigător de animale călcând astfel legea lui Dumnezeu (Geneza 9:4—6), și îndrăzneala și cutezanța lui și lăudăroșia sa l-au făcut un obiect de venerațiune pentru alți oameni. El a fost un reprezentant al Diavolului, și Nimrod a devenit funcționarul cel mai înalt al Diavolului pe pământ, primul pe care l-a întrebuițat după potop ca să organizeze o religie pe pământ. Diavolul a cugetat că

făcând pe oameni să adoreze și să venereze o creatură, îi va putea întoarce dela Creator. După aceea Diavolul a făcut pe oameni să creadă că trebuie să clădească un turn ca să ajungă în cer. Este scris : „Și au mai zis : 'Haidem ! să zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul, și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului'" (Geneza 11:4). Acesta a fost începutul practicărilor religiei după potop. Acest turn și cetatea Babilonului au fost clădite spre batjocorirea lui Iehova Dumnezeu și spre aducerea la îndeplinire a provocării rele a lui Satan. Numele „Babel“ sau „Bab-il“ și „Babilon“ înseamnă „Poarta lui Dumnezeu“. Prin ele Dumnezeu a fost făcut așa dar de râs și de batjocură. Babilonul a fost clădit ca o batjocorire a lui Dumnezeu, și oamenii au fost înșelați să creadă că Babilonul este calea spre salvarea lor. Nimrod a fost capul Babilonului, și numele lui înseamnă „răsvrătitor“ sau „cel ce conduce rebeli“. Babilonul este un simbol al organizațiunii lui Satan. Babilonul a fost așa dar o organizațiune religioasă care a condus pe oameni să se închine la creaturi spre batjocura Creatorului. Aceasta a fost metoda de care s'a servit Satan pentru a-și realiza provocarea nelegiuită. Religia a fost legătura care a ținut laolaltă pe oameni. Oamenii au disprețuit pe Dumnezeu, Creatorul, și au slujit și s'au închinat unei creaturi (Romani 1:20, 25). Așa dar s'a dovedit pe deplin că Satan Diavolul a organizat religia spre batjocura lui Iehova Dumnezeu ca să înșele pe oameni și să-i întoarcă dela Dumnezeu.

După aceea au fost organizate alte națiuni, iar popoarele lor de asemenea au adoptat o religie a Diavolului și s'au dedat la forme și au practicat culte bazate pe învățături de ale oamenilor, cari au fost însuflete de Satan și au fost transmise din generațiune în generațiune. De aceea religiunile cari au urmat mai târziu s'au bazat pe tradițiune și au existat în puterea ei. Toată închinarea religioasă a fost totdeauna contrară poruncilor Atotputernicului Dumnezeu.

Din timpul lui Abel până acuma au fost totdeauna câțiva oameni pe pământ cari au fost loiali și credincioși lui Iehova. Intre aceștia a fost și Avram, numit mai târziu Avraam. Dumnezeu l-a întrebuințat spre a face tablouri profetice cari au preumbrit scopurile sale. Iehova a dat lui Avraam o făgăduință și a întărit-o cu jurământul său că la timpul hotărât va avea o domnie dreaptă pe pământ și ea se va odihni pe umărul prea iubitului Fiu al lui Dumnezeu, care a fost preumbrit prin Isac, prea iubitul fiu al lui Avraam. Iehova a făgăduit că acest guvern pe pământ va aduce binecuvântări nesfârșite pentru toți oamenii cari vor asculta de Dumnezeu și își vor păzi neprihănirea (Geneza 22:17, 18). Chestia de controversă a fost făcută acuma limpede, și creaturile pământului au văzut două căi înaintea lor, unul marcat de Satan care conduce la nedreptate și peire, și cel marcat de Iehova, care este scris în Cuvântul său, și care conduce la viață și fericire veșnică.

Iehova Dumnezeu a făcut ca urmașii lui Avraam

să trăiască un şir de ani în ţara Egiptului ca străini pentruca acest popor ales să execute anumite lucruri şi să facă tablouri profetice prin cari se arată dinainte cum îşi va aduce Iehova la îndeplinire scopul de a binecuvânta pe cei ascultători ai omenirii. Acolo în Egipt poporul ales al lui Dumnezeu a fost foarte prigonit şi tratat rău de către aceia cari au practicat religia Diavolului. Iehova Dumnezeu a ascultat strigătele lor, a încheiat un legământ cu ei şi a făcut ca Izraeliţii să fie conduşi din Egipt prin Moise. Când au ajuns la muntele Sinai, Iehova a confirmat legământul său şi l-a inaugurat pentru poporul său ales. În acel timp Iehova le-a zis : „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine. Să nu-ţi faci chip cioplit nici vreo înfăţişare a lucrurilor cari sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai jos de cât pământul. Să nu te închini înaintea lor, şi să nu le slujeşti ; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc“ (Deuteronomul 20:1—5).

Scopul principal al acestui legământ a constatat din aceea de a ocroti pe Izraeliţi de religie, pe care Diavolul a întrebuinţat-o ca să-i întoarcă dela Dumnezeu. Că acesta a fost scopul principal, dovedeşte clar mărturia apostolului Pavel, care mai demult practica şi el o religie, dar care a devenit un creştin şi a scris prin inspiraţiune şi în autoritatea Dumne-

zeului Celui Atotputernic prin Christos Isus. El a scris cu privire la legământul pe care l-a încheiat Dumnezeu cu Izraeliții : „Atunci pentruce este Legea ? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină 'Sămânța', căreia îi fusese făcută făgăduința ; și a fost dată prin îngeri, prin mâna unui mijlocitor. Astfel, Legea ne-a fost un îndrumător spre Hristos, ca să fim socotiți neprihăniți [după alte traduceri românești și engleze : ca să fim îndreptățiți] prin credință“ (Galateni 3:19, 24).

Apostolul declară aci că sămânța făgăduinței este Christos Isus, și că scopul legământului legii a fost ca să țină pe Izraeliți departe de influența religiunii Diavolului până la venirea lui Christos Isus, sămânța făgăduinței. Istoria poporului lui Izrael este scrisă în Biblie dela Exodul până la profeția lui Maleahi. Ea descopere faptul că poporul Izrael a fost influențat și amăgit încontinuu de Diavolul să primească și să practice religiunea pe care au reprezentat-o națiunile din jurul lui Izrael. O dovadă izbitoare care dovedește faptul acesta și care este raportată în Biblie, este cea a lui „Baal-Peor“. „Baal-Peor“ a fost o religiune care a fost practică de poporul păgân din Moab. Bine înțeles aceasta a fost o religiune diavolească, și Diavolul a înșelat pe Izrael să o primească. Este scris despre aceasta : „Izrael s'a alipit de Baal-Peor, și Domnul S'a aprins de mânie împotriva lui Izrael. Domnul a zis lui Moise : 'Strânge pe toate căpeteniile poporului, și spânzură pe cei vinovați înaintea Domnului în fața soarelui, pentruca să se în-

toarcă dela Izrael mânia aprinsă a Domnului'. Moise a zis judecătorilor lui Izrael : 'Fiecare din voi să ucidă pe aceia dintre ai lui cari s'au lipit de Baal-Peor'" (Numeri 25:3—5). „Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor : Domnul, Dumnezeul tău, a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia cari se duseseră după Baal-Peor. Iar voi, cari v'ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți toți vii astăzi" (Deuteronomul 4:3, 4 ; Psalm 106:28 ; Osea 9:10).

A fost totdeauna metoda lui Satan să întrebuințeze înșelăciune și amăgire spre a induce în eroare pe oameni și a-i face să practice o religie care a fost o batjocorire a legii lui Dumnezeu. Au trecut multe veacuri între încheierea legământului legii și venirea Domnului Isus Christos. În cursul acestui timp aproape toți Izraeliții au căzut dela Dumnezeu și au devenit necredincioși legământului lor și au ajuns sub influența înșelătoare a Diavolului și s'au datat la practicarea religiei. Conducătorii lui Izrael au susținut a reprezenta pe Dumnezeu, și totuși au acceptat învățături omenesti în locul poruncilor lui Dumnezeu. Ei au numit religia lor „religiunea Iudeilor" (Galateni 1:13, 14). Fariseii și cărturarii cari au fost preoții și conducătorii timpului lor și au domnit peste popor, au înșelat pe popor să creadă că este datoria lui să creadă ceea ce au învățat fariseii. Ei au exercitat o influență asupra poporului care este foarte asemănătoare aceleia pe care o exercitează astăzi ierarhia romano-catolică. Ierarhia romano-ca-

tolică se compune din câțiva oameni cari domnesc peste un mare număr de oameni pe cari îi numesc „populațiunea catolică“. Acestei populațiuni i s'a poruncit să se supuie influenței învățăturilor ierarhiei, adică a preoțimii timpului de acum. Bărbații din cari se compune ierarhia urmează exact acelaș curs ca Fariseii și cărturarii. Ei au învățat anumite forme și datini cari le-au fost transmise de bărbații cari au trăit înaintea lor. Preoțimea evreiască s'a înălțat pe sine și a pretins pentru ea onoarea și serviciul poporului, dându-se drept cei mari și puternici cari au reprezentat pe Iehova Dumnezeu pe pământ. Ei au pus sarcini asupra poporului, în timp ce pentru ei au căutat traiu bun și cinste printre oameni. Lor le-a zis Isus Christos când a fost pe pământ : „Ei leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le miște. Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuți de oameni. Astfel, își fac filacteriile late, își fac poalele veșmintelor cu ciucuri lungi ; umbliă după locurile dintâi la ospete, și după scaunele dintâi în sinagogi ; le place să le facă oamenii plecăciuni prin piețe, și să le zică : 'Rabi ! Rabi !' Voi să nu vă numiți Rabi ! Fiindcă Unul siggur este Învățătorul vostru : Christos, și voi toți sunteți frați“ (Matei 23:4—8). Asemănă aceste cuvinte ale lui Isus cu faptele de astăzi ale preoțimii care practică așa zisa religiune. Inșă această religiune este de fapt numai un formalism religios pe care-l numesc pe nedrept „creștin“.

CREȘTINISM

Isus a învățat când a fost pe pământ numai poruncile lui Iehova Dumnezeu. El a fost Fiul lui Dumnezeu numit și uns în mod legal, și a fost însărcinat să execute scopul lui Iehova. „Christos“ înseamnă uns, și de aceea a fost Christos Isus începutul creștinismului. Christos Isus, deși a fost născut ca iudeu, n'a fost un reprezentant al religiei. Dinpotrivă, el a arătat că religia este dela Diavolul. Preoțimea evreiască a urît pe Isus și a încercat de mai multe ori să-l prindă și să-l omoare. Cu o ocazie când cărturarii au venit ca să prindă pe Isus, el le-a explicat limpede deosebirea dintre religie și creștinism. El le-a arătat că religia se trage dela potrivnicul lui Dumnezeu, Diavolul, și că religia care a fost practică de Farisei a fost contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Iată raportul Bibliei : „Atunci niște Farisei și niște cărturari din Ierusalim au venit la Isus, și I-au zis : 'Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina [după traducerea engleză : tradițiune] bătrânilor ? Căci nu-și spală mâinile când mănâncă'. Drept răspuns, El le-a zis : 'Dar voi de ce călcați porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre ?... Și ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre. Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis : 'Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. Degeaba Mă cinstesc ei, învățând

ca învățăături niște porunci omenești“ (Matei 15:1—3, 6—9).

Această mărturie a lui Christos Isus arată peste orice îndoială că religia este batjocorire pe față a legii lui Iehova Dumnezeu și vine dela Diavolul. Religia este o urâciune în ochii lui Dumnezeu ; și cei ce o practică strică Cuvântul lui Dumnezeu.

Aceiași preoți iudei, adică Fariseii și cărturarii, cari au venit la Isus, au susținut a fi reprezentanții lui Dumnezeu pe pământ. Ei au trebuit să cunoască neapărat condițiunile legământului veșnic pe care l-a încheiat Dumnezeu cu Izraeliții ; dar cu toate acestea ei au încercat tot mereu să omoare pe Isus, prea iubitul Fiu al lui Dumnezeu, fiindcă le-a spus adevărul. Deși au susținut că reprezintă pe Dumnezeu, ei au fost în acel timp de fapt reprezentanții principali ai Diavolului, și ei l-au reprezentat mai cu seamă prin religia pe care au învățat-o, și prin influența pe care au exercitat-o prin aceasta asupra poporului. Cu privire la aceasta este important de a ceti darea de seamă biblică din Ioan 8:37—44 : „Știu că sunteți sămânța lui Avraam, dar căutați să Mă omorîți, pentrucă nu pătrunde în voi cuvântul Meu. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu ; și voi faceți ce ați auzit dela tatăl vostru’. ’Tatăl nostru’, I-au răspuns ei, ’este Avraam’. Isus le-a zis : ’Dacă ați fi copii ai lui Avraam, ați face faptele lui Avraam. Dar acum căutați să Mă omorîți, pe Mine, un om, care v’am spus adevărul, pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Așa ceva Avraam n’a făcut. Voi faceți faptele tatălui vostru’.

Ei I-au zis : 'Noi nu suntem copii născuți din curvie ; avem un singur Tată : pe Dumnezeu'. Isus le-a zis : 'Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M'ați iubi și pe Mine, căci Eu am ieșit și vin dela Dumnezeu : n'am venit dela Mine însumi, ci El M'a trimis. Pentruce nu înțelegeți vorbirea mea ? Pentrucă nu puteți asculta Cuvântul Meu. Voi aveți de tată pe diavolul ; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El dela început a fost ucigaș ; și nu stă în adevăr, pentrucă în el nu este adevăr. Oridecâteori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii'. Aici a arătat Isus limpede că acești preoți reprezintă pe Diavolul. Aceeaș clasă de oameni cari au practicat religia, a fost aceea care a acuzat pe Isus de răsvrătire și de trădare și i-a pricinuit moartea (Luca 23:2—5). Reprezentanții religiei se poartă în timpul de acum în acelaș fel cu aceia cari servesc de fapt și în adevăr pe Dumnezeu și pe Christos Isus.

O altă dovadă că religia vine dela Diavolul, este cazul lui Saul din Tars care a fost numit mai târziu Pavel. Saul a fost el însuși un fariseu și a practicat religia evreiască. De o importanță deosebită însă a fost faptul că el a fost un membru al înaltei curți de judecată din Ierusalim care a fost prezidată de marele preot, și care corespunde ierarhiei romano-catolice din timpul prezent la care numai câțiva bărbați aparțin și care este prezidată de papa. După răstignirea lui Isus, Saul a continuat prigonirea cruntă a urmașilor adevărați ai lui Christos Isus. Din darea

de seamă reiese că Saul a fost înșelat cu totul de Diavolul și atunci când a prigonit pe creștini a lucrat în sinceritate. Și din pricina sincerității sale Dumnezeu i-a descoperit adevărul. Cazul lui Pavel este o dovadă că preoții cari își practică religia în mod cinstit și sincer pot deveni creștini.

Saul a fost mâniat pe creștini, și în zelul său a căutat să-i găsească ca să-i poată prigoni. După cum arată darea de seamă biblică, a cerut scrisori dela marele preot cari l-au împuternicit să meargă la Damasc pentruca să poată iscodi pe creștini și să-i prigonească. Tot așa sunt împuterniciți și în ziua de astăzi preoții de papa să continue prigonirea martorilor lui Iehova pe pământ. Când a primit Saul această împuternicire și a pornit spre Damasc ca să-și îndeplinească însărcinarea de a prigoni pe creștini, Domnul i-a descoperit adevărul. Despre această întâmplare Biblia raportează : „Dar Saul sufla încă amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S'a dus la marele preot, și i-a cerut scrisori către sinagogile din Damasc, ca, dacă va găsi pe unii umblând pe Calea credinței, atât bărbați cât și femei, să-i aducă legați la Ierusalim. Pe drum, când s'a apropiat de Damasc, de odată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ, și a auzit un glas care-i zicea : 'Saule, Saule, pentruce Mă prigonești ?' 'Cine ești Tu, Doamne ?' a răspuns el. Și Domnul a zis : 'Eu sunt Isus, pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într'un țepuș. Tremurând și plin de frică, el a zis : 'Doamne, ce vei

să fac ?' 'Scoală-te', i-a zis Domnul, 'intră în cetate, și ți se va spune ce trebuie să faci'. Oamenii cari-l însoțeau, au rămas încremeniți ; auzeau în adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni. Saul s'a sculat dela pământ ; și măcar că ochii îi erau deschiși, nu vedea nimic. L-au luat de mâni, și l-au dus în Damasc. Trei zile n'a văzut, și n'a mâncat, nici n'a băut nimic. În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într'o vedenie : 'Anania !' 'Iată-mă Doamne', a răspuns el. Și Domnul i-a zis : „Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă 'Dreaptă', și caută în casa lui Iuda pe unul zis : Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă ; și a văzut în vedenie pe un om, numit Anania, intrând la el, și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete iarăș vederea'. 'Doamne', a răspuns Anania, 'am auzit dela mulți despre toate relele, pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim ; ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă, ca să lege pe toți cari cheamă Numele Tău. Dar Domnul i-a zis : 'Du-te, căci el este un vas, pe care l-am ales, ca să ducă Numele Meu înaintea Neamurilor, înaintea împăraților, și înaintea fiilor lui Izrael ; și îi voi arăta tot ce trebuie să sufere pentru Numele Meu'. Anania a plecat ; și, după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul, și a zis : „Frate Saule, Domnul Isus, care ți S'a arătat pe drumul pe care veneai, m'a trimis ca să capeti vederea, și să te umpli de duhul sfânt'. Chiar în clipa aceea, au căzut de pe ochii lui un fel de solzi ; și el și-a căpătat iarăș vederea. Apoi s'a sculat, și a fost botezat. După ce a

mâncat, a prins iarăş putere. Saul a rămas câteva zile cu ucenicii, cari erau în Damasc“ (Faptele Apostolilor 9:1—19).

Până la acest timp Saul a fost un reprezentant al religiei. Acum el şi-a dat seama imediat de greşala sa şi a devenit un creştin, adică un urmaş adevărat al lui Christos Isus, şi Domnul l-a făcut să-şi schimbe numele în Pavel. El a devenit apostolul credincios şi adevărat al Domnului Isus Christos şi a scris prin inspiraţiunea Domnului. Mai târziu a dispreţuit religia fiindcă îşi trage origina dela Diavolul, şi el a învăţat numai poruncile lui Dumnezeu, după cum a zis şi a făcut Christos Isus. Observaţi acum mărturia lui Pavel cu privire la acest obiect : „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoinţa oamenilor sau bunăvoinţa lui Dumnezeu ? Sau caut să plac oamenilor ? Dacă aş mai căuta să plac oamenilor, n'aş fi robul lui Christos. Fraţilor, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârşie omească ; pentrucă, n'am primit-o, nici n'am învăţat-o dela vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Christos. Aţi auzit, în adevăr, care era purtarea mea de altădată, în religiunea Iudeilor. Cum, adică, prigoneam peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu, şi făceam prăpăd în ea ; şi cum eram mai înaintat în religiunea Iudeilor decât mulţi din neamul meu, de o vârstă cu mine. Eram însufleţit de o râvnă nespus de mare pentru datinile strămoşeşti. Dar când Dumnezeu — care m'a pus deoparte din pântecel maicii mele, şi m'a chemat prin harul Său, — a găsit cu

cale să descopere în mine pe Fiul Său, ca să-L vestesc între Neamuri, îndată, n'am întrebat pe niciun om, nici nu m'am suit la Ierusalim la cei ce au fost apostoli înainte de mine, ci m'am dus în Arabia. Apoi m'am întors din nou la Damasc" (Galateni 1:10—17).

Aceasta împreună cu mărturia lui Isus este o dovadă concludivă că religia a fost inventată de Diavolul ca să înșele pe oameni și să-i îndepărteze dela Iehova Dumnezeu, și că Diavolul urmează acest curs în scopul de a-și adevăra provocarea nelegiuită față de Iehova. Aceste scripturi arată așa dar că creștinul trebuie să se ferească de religie fiindcă ea este un dușman de moarte, și trebuie să asculte în mod credincios poruncile lui Iehova Dumnezeu, Prietenul adevărat al omului, cari sunt scrise în Biblie.

Ceeace a fost adevărat în zilele apostolului Pavel, este adevărat și în ziua de astăzi. Când Pavel a fost un reprezentant al religiei, a căutat să placă oamenilor ca să primească dela ei cinste și aprobare. În această stare de inimă a prigonit el pe creștini, fiindcă așa a fost obiceiul printre reprezentanții religiei. Astăzi preoțimea care practică religia caută plăcerea și aprobarea oamenilor, și făcând lucrul acesta ei prigonesc pe bărbații și femeile cari spun oamenilor adevărul ce este cuprins în Biblie. Religia este un mijloc de apăsare. Creștinismul adevărat este învățătura Cuvântului lui Iehova Dumnezeu, care face cunoscut scopul său mare și drept. Cei ce caută plăcerea și aprobarea și aplausul oamenilor, sunt o urâciune în ochii lui Iehova. Isus a zis despre aceasta : „Ce este

înălțat între oameni, este o urâciune înaintea lui Dumnezeu" (Luca 16:15). Și urmând pilda Maestrului său Christos Isus, apostolul Pavel a zis că servii lui Dumnezeu cari plac lui Dumnezeu nu pot plăcea oamenilor (Efeseni 6:6 ; Coloseni 3:22).

SE ORGANIZEAZĂ CREȘTINĂTATEA DUPĂ NUME

Satan a îndemnat pe oameni să formeze organizațiuni numite „biserici“ spre marea pagubă a oamenilor. Încă în timp ce apostolii au trăit pe pământ, Diavolul a căutat să introducă practici religioase printre creștini. Apostolul zice : „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină anticrist, să știți că acum s'au ridicat mulți anticriști : prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă“ (1 Ioan 2:18). „Și orice duh, care nu mărturisește pe Isus, nu este dela Dumnezeu, ci este duhul lui Antihrist, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum“ (1 Ioan 4:3).

La puțin timp, după ce apostolii au murit, s'au ridicat în adunarea creștinilor niște bărbați ambițioși cari au dorit să devină conducători și să aibă aprobarea oamenilor și să primească lauda lor, întocmai cum a dorit Diavolul când a batjocorit pe Iehova. N'au trecut decât câțiva ani și în adunare s'a făcut deosebirea între „preoți“ și poporul de rând numit „laici“.

Aceste corporații sau adunări de oameni cari s'au numit „creștini“ au adoptat în curând niște formalități cari s'au sprijinit pe *învățăturile de ale oamenilor*. Ei au devenit reprezentanți ai religiei. În aceste organizațiuni au fost introduse și practicate multe forme și ceremonii cari n'au fost sprijinite deloc de Biblie. Aceste organizațiuni au început apoi să se numească „biserici“. Și aceste asociațiuni religioase s'au unit împreună într'o organizațiune, și aceasta a fost numită de oameni în chip fals „biserica lui Dumnezeu“. Învățăturile și formalismul practicat în această organizațiune au fost numite după aceea de preoțime „religiunea creștină“, care nume a fost aplicat în mod fals asupra organizațiunii. Deosebirea clară pe care au făcut-o Isus Christos și apostolii săi credincioși între religie și creștinism, după cum reiese din scripturile citate mai sus, în curând n'a mai fost luat în seamă și în cele din urmă a fost uitată.

Organizațiunea romano-catolică a fost prima care a introdus și practicat învățăături și ceremonii făcute de oameni, pe cari le practică până în ziua de astăzi. După aceea a venit așa zisa „organizațiune protestantă“ care după un anumit timp a adoptat de asemenea formalități pe cari le-a numit „serviciu divin“; și ea s'a numit pe sine și formalismul ei „religia creștină“. Mai târziu s'au format multe secte și confesiuni cari mai există și astăzi. Ele toate au practicat ceeace numesc „religia creștină“, și învățăturile și formalitățile lor sunt toate deosebite unele de altele în ceva privință.

La primele învățături cari au fost introduse de organizația romano-catolică a aparținut învățătura despre „purgatoriu“ și jertfa de rugăciuni pentru cei morți. Această învățătură și practicarea ei a devenit un izvor de câștig bun pentru ierarhie căci prin ea mulți oameni sinceri și cumsecade au fost îndemnați să deie ierarhiei banii lor câștigați cu greu, făcuți fiind să creadă că bărbați cari aparțin ierarhiei sunt în stare să rostească rugăciuni pentru cei morți, cari pot scurta timpul pedepsei în „purgatoriu“. Această învățătură nu este sprijinită deloc de Sfânta Scriptură, ea se sprijinește numai pe tradițiuni omenești, și prin urmare anulează Cuvântul lui Dumnezeu. Cu privire la moarte Cuvântul lui Dumnezeu zice : „Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri ; dar cei morți nu știu nimic, și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta ! Căci, în locuința morților, în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune !“ (Eclesiastul 9:5, 10). „Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii“ (Psalm 115:17).

Este de notat că toți cari aparțin așa ziselor „organizațiuni creștine“, și cari se ocupă cu practicarea și învățarea a ceea ce ei numesc „religiune creștină“, se sprijinesc pe învățăturile străbunilor lor sau ale oamenilor cari au fost înaintea lor în organizațiune. Astfel de oameni cari se țin pe ei înșiși înțelepți au prezentat filozofia lor proprie despre mântuirea omeniirii. Mulți oameni au primit astfel de învățături prin

tradițiuni și cred că's creștini, deși n'au urmat pe Christos în niciun chip. Pavel, urmașul credincios și adevărat al lui Christos Isus și prin urmare un creștin, a avertizat pe creștini de astfel de filosofii înșelătoare, scriindu-le : „Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filosofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Christos“ (Coloseni 2:8).

Dela începutul religiei în Babilon Diavolul și-a dat neîncetat silința să inventeze învățături și datini ca să înșele prin ele pe oamenii sinceri. Prin înșelăciune și amăgire Diavolul a stricat pe o ceată de persoane sincere cari la început au căutat să servească pe Dumnezeu ; și el a făcut aceasta prin aceea că în locul poruncilor lui Dumnezeu a pus filosofiiile și tradițiunile oamenilor numite „religie“. În felul acesta reprezentanții Diavolului în congregațiune au desființat Cuvântul lui Dumnezeu prin tradițiunile lor spre marea pagubă a oamenilor. Acest fel de a lucra al Diavolului este în armonie exactă cu provocarea lui nelegiuită prin afirmațiunea că el poate să întoarcă pe toți oamenii dela Dumnezeu. Metodele sale de înșelare și amăgire sunt în armonie cu numele său „Șarpe“, adică înșelător. Era de așteptat că Diavolul va face tot ce stă în puterea sa ca să țină în întuneric pe oameni în ceea ce privește adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. În acest scop a îndemnat pe ierarhie și pe alte organizații să îndepărteze Biblia dela oameni și în locul ei să le deie cărți de trugăciuni scrise de oameni și alte învățături omenești. În aceste

congregațiuni au existat și există încă și astăzi mulți oameni sinceri cari au fost orbiți pentru adevăr prin influența lui Satan. Diavolul a amestecat în aceste congregațiuni puțin din Cuvântul Domnului cu tradițiuni omenești și amestecătura aceasta a dat un mijloc mai viclean și mai deplin pentru a înșela pe oameni. Urmarea a fost tocmai ceea ce prezis profetul lui Dumnezeu înainte de aceasta cu multe sute de ani: „Intunerecul acopere pământul, și negură mare popoarele“ (Isaia 60:2). Fără îndoială întunericul între popoarele pământului, și mai cu seamă în țările „creștinătății“, este acum mai mare decât cum a fost în oricare alt timp. Milioane de oameni cari sunt numiți „populațiune catolică“ urmează orbește conducerea oamenilor. Intre aceste milioane sunt unii sinceri cari suspină și plâng din pricina răutății acestei organizațiuni romano-catolice și cari doresc foarte mult pe Dumnezeu și adevărul său.

LUMINĂ MAI MARE

Venirea a doua a lui Christos Isus în putere și mărire formează o învățătură a Sfintei Scripturi accentuată în mod deosebit de apostolii credincioși. Christos Isus a informat pe ucenicii săi că se va întoarce și atunci lumea lui Satan se va sfârși. Iehova a făgăduit că la venirea a doua a lui Christos va veni lumină mai mare pentru oamenii sinceri, și aceasta

se va întâmpla la sfârșitul lumii. El a făgăduit că atunci urmașii adevărați ai lui Christos Isus vor fi foarte luminați, și dacă rămân ascultători față de poruncile lui Dumnezeu vor fi conduși pe calea cea dreaptă (Proverbe 4:18 ; 1 Corinteni 4:5; 1 Corinteni 10:11 ; Efeseni 5:8, 14). După făgăduința lui Iehova, în împlinirea exactă a profețiilor și a cronologiei Bibliei, venirea lui Christos Isus și sfârșitul lumii lui Satan au trebuit să aibă loc în anul 1914. Și dovezile venirii sale a doua s'au arătat. Isus a zis ucenicilor săi că prima dovadă a sfârșitului lumii lui Satan și a venirii lui Christos va fi un război mondial între națiuni. Tocmai în anul 1914 a avut loc dovada, și evenimentele reale au arătat o împlinire a profeției. Și atât cronologia cât și profețiile descoper prezența Domnului. Imediat după războiul mondial au început să se împlinească alte profeții ale Domnului. Așa a devenit dovada completă că în anul 1914 cuvintele profetice ale lui Iehova cu privire la Christos au fost împlinite : „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi“ (Psalm 110:2). Aceasta înseamnă că sosise timpul fixat pentru domnia lui Christos Isus și ea s'a început în vreme ce dușmanul Satan a fost încă activ în lucrarea sa nelegiuită de a dovedi provocarea sa obraznică. Satan și-a exercitat puterea timp de sute de ani fără întrerupere, însă cu venirea Domnului Isus Christos în anul 1914 domnia lui a început să fie întreruptă ; din acest timp Satan a făcut pregătiri pentru războiul final care este numit „Armagedon“. Din 1914 au fost cu deosebire „vremuri grele“ (2 Ti-

motei 3:1), și suferințele oamenilor din națiunile pământului au crescut mereu. Aceste suferințe nu sunt, după cum voiește preoțimea să facă pe oameni să creadă, urmarea necredincioșiei oamenilor față de așa numita „biserica“. Dimpotrivă, însuși Diavolul a adus aceste suferințe asupra oamenilor ca să-i îndemne, după cum a jurat că poate să facă, să se lepede de Dumnezeu sau „să-l blesteme în față“. La aceasta se referențe scriptura : „Vai de voi ceice trăiți pe pământ și pe mare, căci s'a pogorît diavolul la voi cu urgie mare, știind că puțină vreme mai are !“ (Apocalips 12:12 ; Noul Testament tradus de Ep. Nicodem).

TEMPLUL LUI IEHOVA

Organizațiunea principală a lui Iehova Dumnezeu este indicată cu cuvântul „Sion“. Christos Isus este capul acestei organizațiuni. El împreună cu apostolii și cu ceilalți urmași credincioși ai săi formează casa regală a lui Iehova, care în Cuvântul lui Dumnezeu este numită „templul Dumnezeului celui viu“. Această ceată de creștini este consacrată cu totul lui Dumnezeu, și despre ei este scris : „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii ? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu : 'Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor ; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu'. Deaceea : 'Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice

Domnul ; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Imi veți fi fii și fice, zice Domnul Cel Atotputernic” (2 Corinteni 6:16—18).

După profetia și cronologia Bibliei, în anul 1918 a fost timpul când Christos Isus a trebuit să adune laolaltă pe credincioșii săi și să-i aleagă din lume. Sfânta Scriptură vorbește despre aceasta ca despre venirea Domnului Isus la templul lui Iehova (Maleahi 3:1—3). Evenimentele reale în împlinirea profetiei dovedesc peste orice îndoială că Christos Isus a venit la templu în anul 1918 și atunci a început să strângă pe urmașii săi credincioși. Atunci a început, întocmai după cum s'a făgăduit, să cadă lumină mai mare pe Cuvântul lui Dumnezeu și să lumineze pe fiecare din cei credincioși. Din acel timp Iehova a descoperit credincioșilor săi însemnarea profetiei sale ; și lumina sa minunată care luminează în templu în fața lui Christos Isus se răsfrânge pe membrii cetei templului, creștinii credincioși. Ei pot să înțeleagă și să aprecieze acum mai bine Cuvântul lui Dumnezeu decât oricând înainte. Dumnezeu nu dăruiește luminarea numai spre binele urmașilor credincioși ai lui Christos Isus, ci el o dăruiește și pentru aceea pentruca ei să facă cunoscut adevărul altora cari caută calea dreptății. Ceeace au învățat trebuie să spună și altora, după porunca lui Dumnezeu.

MARTORI CREDINCIOȘI ȘI ADEVĂRAȚI

Unul dintre titlurile pe cari le-a dat Iehova lui Christos Isus este „martorul credincios și adevărat“ (Apocalips 1:5 ; 3:14 ; 19:11). Acest titlu i s'a dat lui Isus fiindcă a fost totdeauna credincios lui Iehova, și fiindcă a vorbit și a lucrat totdeauna în ascultare față de porunca lui Iehova. Când Isus a fost pe pământ, a zis : „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celuice M'a trimes pe Mine“ (Ioan 7:16). „Căci Eu n'am vorbit dela Mine însumi, ci Tatăl, care M'a trimes, El însuși Mi-a poruncit ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile, pe cari le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl“ (Ioan 12:49, 50). Isus a deosebit clar între învățăturile oamenilor și învățăturile lui Dumnezeu. Oamenii caută onoare și slavă pentru ei înșiși. Martorul adevărat al lui Iehova onorează pe Cel Prea Înalt : „Cine vorbește dela sine, caută slava lui însuși; dar cine caută slava Celuice l-a trimes, acela este adevărat, și în el nu este strâmbătate (Ioan 7:18).

În împlinirea scopului său de a pune să se mărturisească numele său peste întreg pământul, Iehova a trimis pe Isus pe pământ ca să fie martorul său. Și cu privire la aceasta Isus a zis : „Eu pentru aceasta M'am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu“ (Ioan 18:37). Așa este indicat prin urmare clar

Christos Isus în Sfânta Scriptură ca începătorul creștinismului, adică ca acela care în ascultare față de porunca lui Dumnezeu vorbește adevărul. Fiecare care este un creștin adevărat, trebuie să vorbească așa dar adevărul Cuvântului lui Dumnezeu și nu-i permis să se lese condus de tradițiuni omenesti. Cine devine un creștin trebuie să calce pe urmele lui Isus Christos, după cum este scris : „Și la aceasta ați fost chemați ; fiindcă și Christos a suferit pentru voi, și v'a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui“ (1 Petru 2:21). Acești urmași pe urmele lui Christos Isus au de suferit prigoniri din partea reprezentanților religiei întocmai ca și Christos Isus. După venirea Domnului Isus la templu creștinii credincioși au început să cunoască și să înțeleagă aceste adevăruri, și au recunoscut datoria lor de a se lăsa conduși prin aceste adevăruri, și de a da o mărturie pentru numele și împărăția lui în mijlocul prigonirilor din partea reprezentanților religiei.

„MARTORII LUI IEHOVA“

Oamenii cari nu sunt informați despre ceata martorilor lui Iehova, îi numesc „o sectă religioasă sau un cult religios“ ; sau „o corporație religioasă“. Aceste numiri sunt cu totul false. Creștinii cari sunt cunoscuți pe pământ ca „martorii lui Iehova“ sunt consacrați pe deplin lui Iehova Dumnezeu și se străduiesc

să calce pe urmele lui Isus Christos în credincioșie și ascultare față de poruncile lui Dumnezeu. Ei nu sunt reprezentanți ai religiei. Ei sunt creștini. Ei nu sunt o sectă sau un cult. Ei trebuie să asculte de poruncile lui Iehova, și nu de ordonanțele sau învățăturile sau tradițiunile oamenilor. Ei devin martorii lui Iehova ascultând de poruncile sale (Isaia 61:1, 2).

Acum atragem încă odată atențiunea asupra faptului că Iehova a răspuns Diavolului la provocarea sa nelegiuită că la timpul său rânduit își va arăta puterea și va face ca numele său să fie vestit în întreg pământul (Exodul 9:16). De aceea a început Iehova cu Christos Isus să nască pe martorii săi cari trebuie să vestească numele său pe întreg pământul. Un timp oarecare după prigonirea și răstignirea lui Isus nici măcar apostolii săi credincioși n'au înțeles scopul lui Dumnezeu cu privire la aceasta, însă după ce au primit cu ocazia unei întruniri în Ierusalim spiritul sfânt, Domnul i-a luminat și ei au înțeles scopul lui Dumnezeu. Și unul dintre ei s'a ridicat ca un martor al Domnului și a zis: „Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-i poarte Numele“ (Faptele Apostolilor 15:14). Cu apostolii Dumnezeu a început să aducă pe alți martori cari au urmat pe martorul său credincios și adevărat Christos Isus. Așa a ales Iehova în decursul unui period pentru un anumit scop un popor din lume care trebuie să mărturisească pentru el și să cânte lauda lui Iehova (1 Petru 2:9, 10). Ei trebuie să fie consacrați pe deplin lui Iehova Dumnezeu, A-

cești aleși din lume cari s'au consacrat lui Iehova Dumnezeu sunt aceia pe cari îi strânge Domnul la venirea sa la templul său. Lor le zice Iehova : „Voi sunteți martorii Mei —, zice Domnul, — voi și Robul Meu pe care l'am ales, ca să știți, ca să Mă credeți și să înțelegeți că Eu sunt : înainte de Mine n'a fost făcut niciun Dumnezeu, și după Mine nu va fi. Eu, Eu sunt Domnul, și afară de Mine nu este niciun Mântuitor ! Eu am vestit, am mântuit, am proorocit, nu sunt străin între voi : voi Imi sunteți martori — zice Domnul — că Eu sunt Dumnezeu“ (Isaia 43:10—12).

Numele „martorii lui Iehova“ este numele pe care l-a dat însuși Iehova urmașilor credincioși și adevărați ai lui Isus Christos (Isaia 62:2). Acesta nu este numele unei secte sau al unui cult sau al unei confesiuni, ci numele creștinilor adevărați de pe care pot fi cunoscuți. Aceeasă însărcinare pe care a dat-o Iehova lui Christos Isus, Capul și Domnul Sionului, a fost dată și urmașilor săi credincioși. Iată însărcinarea : „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M'a uns să aduc vești bune celor nenorociți : El M'a trimes să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război izbăvirea ; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru ; să mângâi pe toți cei întristați“ (Isaia 61:1, 2).

Dumnezeu a numit el însuși prin Cuvântul său pe astfel de unși servitori ai săi. O hirotonire de oameni printr'o organizațiune făcută de oameni nu înseamnă nimic. Singurii servi ai lui Dumnezeu de

pe pământ orându-i într'adevăr, sunt orându-i de Dumnezeu și sunt martorii săi. Lor le zice Iehova : „Și te vei numi cu nume nou, pre care-l va numi gura Domnului“ (Isaia 62:2 ; trad. Nitzulescu). Acești creștini credincioși trebuie să asculte poruncile lui Iehova, căci altfel încetează de a mai fi martorii lui Iehova. Christos Isus este capul, comandantul și conducătorul lor, și el este profetul mare și puternic a lui Iehova care a fost preumbrit de Moise. Acestor urmași ai lui Christos Isus, cari sunt martorii lui Iehova, le zice Domnul : „Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului“ (Faptele Apostolilor 3:23).

Martorii lui Iehova n'au alternativa. Ei trebuie să asculte poruncile lui Dumnezeu, așa cum au fost vestite de Isus. Dacă nu fac aceasta, urmarea va fi nimicirea lor. Dacă legea oamenilor care a fost dată prin corpurile legiuitoare ale lumii este în contrazicere cu legea lui Dumnezeu, atunci creștinul trebuie să asculte de legea lui Dumnezeu chiar și dacă prin aceasta ajunge în conflict cu legile țării. Apostolii lui Isus Christos au anunțat această regulă când au zis înaintea înaltei curți din Ierusalim : „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni“ (Faptele Apostolilor 5:29).

Venirea a doua a Domnului Isus Christos, mai cu seamă venirea sa la templu, marchează timpul când numele lui Iehova Dumnezeu trebuie vestit pe întreg pământ în ascultare față de porunca sa. Această lucrare trebuie făcută de poporul pe care l-a ales pentru

numele său, adică de martorii lui Iehova, de creștinii și urmașii adevărați ai lui Christos Isus. Acești creștini au înțeles că Iehova este marele și autotputernicul Dumnezeu, că el e mai presus de toate și numele său trebuie justificat. Ei știu că Christos este reprezentantul și justificatorul său principal și că a sosit timpul când marea chestiune de controversă care s'a ridicat prin provocarea Diavolului va fi rezolvată pentru totdeauna, și anume prin justificarea numelui său. Din acest motiv a trimis Iehova Dumnezeu pe Christos Isus, punându-l pe tronul autorității, pe care-l ocupă în putere și slavă mare. Impărăția lui Iehova a sosit, și Christos, capul împărăției, este în plină activitate prin faptul că conduce lucrul de mărturie pe pământ. El va conduce lucrul acesta până ce va fi terminat, și când va fi terminat Iehova își va manifesta puterea în justificarea deplină a numelui său. Impărăția lui va aduce apoi liberarea celor ascultători de Dumnezeu și pace vecinică pe pământ pentru oamenii binevoitori. Aceasta este vestea bună sau evanghelia, și toți cari doresc și iubesc dreptatea, se vor bucura să o audă. De aceea dă Domnul Dumnezeu această poruncă tuturor urmașilor credincioși ai lui Christos Isus : „Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul“ (Matei 24:14).

Martorii lui Iehova trebuie să asculte această poruncă, și făcând lucrul acesta ei merg și propovăduiesc sau fac cunoscut oamenilor „evanghelia acea-

sta a împărăției“ spre mărturie pentru numele lui Iehova. Această lucrare de mărturie trebuie să se sfârșească în curând ; și când va fi terminată, ce va urma atunci ? — Isus ne dă răspunsul : „Atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi“ (Matei 24:21). Acest necaz mare se va întinde peste întreg pământul, și el înseamnă sfârșitul și nimicirea complectă a organizațiunii și puterii lui Satan. Acesta este războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic și este numit în alt chip „Armageddon“. Acesta marchează timpul când Iehova va nimici cu totul pe toți dușmanii și va face pământul un loc sigur și plăcut pentru a trăi.

Când a fost Isus pe pământ, n'a ridicat clădiri pe cari le-a numit „biserici“. El n'a pus în ele icoane sau lucruri asemănătoare. Dacă ar fi făcut aceasta, atunci lucrul acesta ar fi fost o călcare a poruncilor lui Dumnezeu. El n'a purtat haine lungi și largi garnisite cu dantelă și n'a avut băieți cari au trebuit să-i poarte trena. El n'a purtat nici cădelniță cu jar în ea ca să tămâieze, pentruca alți să poată vedea cum face ceremonii. El a acuzat pe preoțime că face lucruri asemănătoare ca să atragă atențiunea asupra ei. Isus a fost blând și smerit cu inima (Matei 11:29) ; adică el a fost învățat de Iehova Dumnezeu și a vorbit numai cuvintele lui Iehova. El n'a căutat să se înalte pe sine și să primească onoare dela oameni. Isus a mers din loc în loc și a învățat pe popor și a propovăduit adevărul, după cum i-a poruncit Iehova. El

a trimis pe ucenicii săi să meargă din casă în casă și să învețe pe oameni și să le propovăduiască evanghelia împărăției lui Dumnezeu ; ceeace s'a făcut în ascultare de poruncile lui Iehova. Ucenicii săi în ascultare față de poruncile acestea, au făcut tocmai acest lucru (Matei 10:7—14). Ei au mers din casă în casă propovăduind evanghelia împărăției. Apostolul Pavel a scris cu privire la aceasta : „Știți că n'am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m'am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case [după trad. engleză : și din casă în casă]“ (Faptele Apostolilor 20:20).

Urmând pilda lui Christos Isus și a apostolilor săi, martorii lui Iehova merg astăzi din casă în casă și propovăduiesc oamenilor evanghelia aceasta a împărăției prin faptul că vorbesc cu ei și le atrag atențiunea asupra mesajului împărăției în formă tipărită. Ei nu fac aceasta în scopul ca să primească aprobarea oamenilor, ci ei fac lucrul acesta pentrucă așa le-a poruncit să facă Iehova Dumnezeu și Christos Isus și lor le place să facă ce li se poruncește. Această lămurire amănunțită de aceea se dă aici pentruca martorii lui Iehova să fie recunoscuți clar, și aceia cari doresc să afle adevărul să vadă că martorii lui Iehova nu sunt o sectă și nu voiesc să aducă o altă formă de religie, ci, dimpotrivă, ei sunt urmași credincioși și adevărați ai lui Christos Isus cari ascultă de poruncile Domnului prin aceea că fac cunoscut numele lui Iehova și al împărăției sale. Acești bărbați credincioși și aceste femei credincioase au apar-

ținut mai demult la „populațiunea catolică“ sau la o organizațiune protestantă, sau au stat laoparte de toate acestea. Când au devenit urmași adevărați ai lui Christos Isus, nu s’au mai numit după aceste sisteme, ci au primit „numele nou“ pe care li l-a dat Dumnezeu, și anume „martorii lui Iehova“ (Isaia 62 : 2).

Din punctul de vedere al legiuitorului țării, corporațiile religioase, corporațiile de binefacere, și acelea cari formează o asociațiune în scopul de a propovădui evanghelia, sunt toate egale și intră în aceeaș categorie. Legea țării nu face nicio deosebire între religie și creștinism. Legea lui Dumnezeu face o deosebire clară.

Când cineva se consacrează lui Dumnezeu și este botezat în Christos Isus, după cum poruncește Sfânta Scriptură (Romani 6:3, 4), se află într’un legământ de a face voia lui Dumnezeu ; și este voința formală a lui Dumnezeu ca el să fie un martor pentru numele său. Prin urmare este numit în mod just un „martor al lui Iehova“. Oamenii cari sunt cunoscuți acum pe pământ ca martorii lui Iehova, au fost legați mai demult cu organizațiuni religioase, fie cu așa zisa „populațiune catolică“, sau cu așa zișii „Protestanți“ sau cu „Iudeii“, sau cu alții cari pot fi numiți „păgâni“. Fiecare din acești creștini s’a consacrat pe deplin lui Iehova și serviciului său. El a fost primit de Domnul și a fost adus în templul său și a devenit o parte a organizațiunii lui Dumnezeu, și este numit pe drept un martor al lui Iehova. Se vede așa dar că

aici nu oamenii au dat altora un nume, ci este numele pe care Domnul însuși l-a dat anumitor oameni. Oamenii nu sunt în stare să decidă cine este un martor al lui Iehova, și cine nu. Însă de pe fructele lor pe cari le duc altora, pot fi cunoscuți (Matei 7:16).

LUPTĂ ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU

De când a început neamul omenesc pe pământ, Satan Diavolul a luptat împotriva lui Dumnezeu în străduința sa de a susține provocarea sa și de a se împotrivi lui Iehova Dumnezeu. Iehova a permis Diavolului să continue în lucrul său neîmpiedecat până la timpul său hotărît când va face un capăt acestei controverse; și Cel Atotputernic îi permite să continue mai departe până la „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic“, în care Satan și toți sprijinatorii lui vor fi prăpădiți cu totul. (Apocalips 16:14, 16). Deoarece ziua acestui războiu mare și deciziv este aproape, Diavolul caută în mod disperat să împingă pe națiuni în pieire. Nimicirea întregii omeniri ar fi o biruință pentru Diavolul și ar susține provocarea sa; însă Dumnezeu s'a îngrijit pentru ținerea în viață și salvarea tuturor acelor cari îi rămân credincioși și devotați; și așa biruința lui Iehova va fi completă. Ocrotire de dușmani vine numai dela Iehova.

Noi am amintit aici pe scurt lupta lui Satan îm-

potriva tuturor cari au servit în mod credincios pe Dumnezeu din timpul Edenului până acum. Domnul a făcut să se scrie un raport despre aceasta prin apostolul Pavel. Noi găsim acest raport în capitolul al unsprezecelea al epistolei către Evreii. Acest raport s'a început cu Abel și numește pe credincioșii cari s'au împotrivit Diavolului și au servit în mod credincios pe Iehova până când a venit Domnul Isus pe pământ. Acești credincioși din timpul vechiu n'au avut niciun interes la politica lumii lui Satan, ci au căutat o împărăție mai bună, adică împărăția lui Dumnezeu fiindcă au avut credință deplină că Iehova Dumnezeu, conform făgăduinței sale, la timpul său fixat va întemeia un guvern drept (Evreii 11:14—16). Acești profeți credincioși ai timpului vechiu au fost martorii pentru Iehova ; și fiindcă au intervenit în favorul lui Iehova și și-au păstrat neprihănirea față de el, au fost ținta urii răutăcioase pe care a arătat-o Satan prin reprezentanții religiei lumești. Acești credincioși au așteptat încontinuu și cu încredere desăvârșită venirea lui Messia și a împărăției sale de dreptate. Aducându-și aminte de ei și de răbdarea lor în prigonirile pe cari le-au suferit, apostolul a scris : „Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul săbiei, s'au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați ; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n'au vrut să primească izbăvirea,

care li se dădea, și au fost chinuiți. Alții au suferit batjocuri, bățai, lanțuri și închisoare ; au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți ; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigoniți, munciiți, — ei, de cari lumea nu era vrednică — au răătăcit prin pustiuri, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului“ (Evrei 11:33—38).

Observați acum cine au fost bărbații pe cari i-a întrebuințat Diavolul ca să prigonească și să omoare pe profeții lui Iehova Dumnezeu. Au fost reprezentanții religiei cari au pozat în mod fățarnic înaintea poporului ca cetățeni buni și ținători de lege. Prigonitorii au fost aproape totdeauna fățarnici. Ei au pretins o situație mai înaltă pentru ei înșiși și au recurs la metodele cele mai dușmănoase și mai diavolești. Când conducătorii poporului Izrael s’au dedat religiei Diavolului, au devenit prigonitorii violenți ai acelor cari au rămas credincioși și devotați lui Iehova Dumnezeu. Când a fost Isus pe pământ, după cum spune Sfânta Scriptură, Fariseii și cărturarii au fost preoțimea care a luat conducerea în religiunea Iudeilor. Isus le-a zis c’au fost reprezentanții Diavolului (Ioan 8:13, 42—44). Ei au fost clasa religioasă care a prigonit și a omorât pe profeții credincioși din vechime, și care a continuat să prigonească oameni credincioși. Observați cuvintele lui Isus adresate acestor reprezentanți ai religiei : „Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorât pe prooroci. Voi dar umpleți măsura

părinților voștri! Șerpi, pui de năpârci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei? De aceea, iată, vă trimet prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre, și-i veți prigonii din cetate în cetate; ca să vină asupra voastră tot sângele nevinovat, care a fost vărsat pe pământ, dela sângele neprihănitului Abel până la sângele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorât între Templu și altar“ (Matei 23:31—35).

Când citim aceste scripturi despre prigonirea profeților, ne cugetăm la raportul despre ierarhia romano-catolică și la veșmintele bărbaților acestei organizațiuni cari au fost pătate cu sânge omenesc vărsat pe nedrept. În timp de mai mult ca 1500 de ani această organizațiune religioasă a prigonit pe toți martorii credincioși cari servesc pe Iehova, și ea continuă să facă aceasta și pe mai departe.

Preoțimea religiei Iudeilor, bărbații cari au prezidat sinagogile și au susținut a fi servi lui Iehova, au fost aceia cari au pricinuit o prigonire violentă și răutăcioasă a Domnului Isus, și ei au făcut lucrul acesta în ascultare față de Diavolul. Isus a zis acestor prigonitori religioși în față că au lucrat din ordinul Diavolului (Ioan 8:44). El a spus acestor reprezentanți ai religiei o parabolă și a aplicat-o preoțimii Iudeilor. Isus le-a zis că Iehova Dumnezeu și-a trimis servii ca să vestească numele său pe pământ, și că reprezentanții religiei i-au prigonit și i-au omorât. Mai departe le-a zis, că după aceea Cel Atotputernic a trimis pe Fiul său (prin ceeace s'a înțeles pe sine însuși)

și reprezentanții religiei au căutat să-i verse sângele vieții. Isus a arătat acestor conducători ai Iudeilor că lor le-a fost impusă datoria să învețe pe poporul iudeu poruncile lui Iehova, dar că ei nu numai că n'au făcut lucrul acesta, ci afară de aceasta au prigonit și pe toți bărbații credincioși cari au venit la el. Apoi Isus a adăogat : „La urmă, a trimes la ei pe fiul său, zicând : 'Vor primi cu cinste pe fiul meu !' Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei : 'Iată moștenitorul ; veniți să-l omorîm și să punem stăpânire pe moștenirea lui'. Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorît“ (Matei 21:37—39). Reprezentanții religiei au împlinit această parabolă profetică prin faptul c'au prigonit pe Isus până la o moarte infamă, și când au îndeplinit aceasta, au strigat : „Sângele Lui să fie asupra noastră“ (Matei 27:25). Numai un reprezentant diavolesc al Diavolului a putut să lucreze așa.

Înainte de moartea sa Isus a vorbit ucenicilor săi despre reprezentanții religiei în lume ; și aceste cuvinte sunt valabile pentru toți urmașii săi credincioși din acel timp până astăzi : „Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M'a urît înaintea voastră. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei ; dar, pentrucă nu sunteți din lume, și pentrucă Eu v'am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba, pe care v'am spus-o : 'Robul nu este mai mare decât stăpânul său'. Dacă M'au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni ; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi. Dar vă vor

face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Celce M'a trimes" (Ioan 15:18—21).

Aproape imediat după crucificarea lui Isus preoțimea rea a început o prigonire vehementă a urmașilor credincioși ai lui Christos Isus. Ștefan a fost primul care a trebuit să sufere o moarte violentă prin pietrele pe cari le-a aruncat în el preoțimea religioasă; și observați aceasta, înainte de moartea sa Ștefan a fost arestat și acuzat c'a rostit cuvinte hulitoare; reprezentanții religiei au tocmnit martori împotriva lui cari au jurat strâmb ca să se poată rosti o judecată, în aparență, legală în contra lui. S'a condus o desbateră judiciară numai de formă împotriva lui, întocmai ca și astăzi împotriva martorilor lui Iehova în Germania și în Hoboken, New Jersey, unde domnesc dictatori cruzi, religioși. Convinși de această mărturie mincinoasă, reprezentanții religiei au omorât pe Ștefan într'un mod josnic (Faptele Apostolilor 6:8 până la 7:58). Saul, reprezentantul religiei, care a devenit mai târziu Pavel creștinul, a luat parte la această crimă fiindcă a fost orbit prin influența Diavolului.

Apostolii lui Isus Christos și martorii credincioși ai lui Iehova au fost arestați tot mereu și au fost duși înaintea curților de judecată și acuzați c'au stricat poporul prin propovăduirea evangheliei lui Isus Christos. Înalta curte de judecată din Ierusalim, condusă de reprezentanții religiei, a poruncit apostolilor să înceteze cu propovăduirea lor, și la această interzicere apostolii au răspuns: „Judecați voi singuri

dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu... Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!" (Faptele Apostolilor 4:19 ; 5:29). Apostolii nu numai c'au suferit prigonire prin mânilor reprezentanților religiei, ci au murit aproape toți de o moarte violentă prin reprezentanții religiei. Toate lucrurile acestea rele s'au făcut din porunca Diavolului în lupta sa împotriva lui Dumnezeu, și în felul acesta reprezentanții religiei au continuat să lupte împotriva lui Dumnezeu. Cel puțin un membru al înaltei curți de judecată din Ierusalim, înaintea căreia au fost puși apostolii, au văzut că prigonirea acestor bărbați credincioși a fost într'adevăr o luptă împotriva lui Dumnezeu, și el a avertizat pe ceilalți judecători din această curte de judecată: „Apoi le-a zis: 'Bărbați Israeliti, luați seama bine ce aveți de gând să faceți oamenilor acestora. Căci nu de mult s'a ivit Teuda, care zicea că el este ceva, și la care s'au alipit aproape patru sute de bărbați. El a fost omorât, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți și nimiciți. După el s'a ivit Iuda Galileanul, pe vremea înscrierii, și a tras mult norod de partea lui : a perit și el, și toți cei ce-l urmaseră, au fost risipiți. Și acum, eu vă spun : 'Nu mai necăjiți pe oamenii aceștia, și lăsați-i în pace ! Dacă încercarea sau lucrarea aceasta este dela oameni, se va nimici ; dar dacă este dela Dumnezeu, n'o veți putea nimici. Să nu vă pomeniți că luptați împotriva lui Dumnezeu'" (Faptele Apostolilor 5:35—39).

Mai târziu prin metodele viclene și înșelătoare cari

au fost exercitate prin oameni ambițioși, Diavolul a câștigat stăpânirea asupra adunărilor acelor care s'au numit urmașii lui Christos Isus. Atunci a intrat în acțiune ierarhia romano-catolică ; și din acel timp până în ziua de astăzi această ierarhie a domnit și a influențat masele poporului cari au sprijinit-o și o sprijinesc încă. Spre a sili pe oamenii sinceri să devină catolici și să sprijinească ierarhia, preoțimea catolică a organizat și practicat timp de mulți ani cruda și îngrozitoarea inchizițiune, și în acelaș timp s'a prezentat înaintea poporului ca reprezentanții lui Dumnezeu, întocmai ca preoțimea Iudeilor în timpul ei. Această inchizițiune diavolească care a fost pusă la cale de ierarhia romano-catolică, a supus bărbați și femei la tot felul de torturi crude. Mulți au fost arși pe rug. Nu numai c'a fost interzis oamenilor să aibă o Biblie, ci când s'a aflat c'au fost în posesiunea Bibliei sau a unor cărți cari au explicat Biblia, ele le-au fost luate și arse, și ei înșiși au trebuit să sufere torturi îngrozitoare și pedepse neobișnuite. Paginile istoriei lumii sunt pătate de sângele bărbaților și femeilor, cari au refuzat să asculte poruncile preoților religiei și au suferit moartea fiindcă și-au păstrat neprihănirea față de Dumnezeu. Acest raport sângeros al ierarhiei romano-catolice se desprinde acum și proclamă tare răutatea religiunilor diavolești, dușmanele neamului omenesc.

Iehova Dumnezeu a știut dinainte că acest raport va fi așa ; din acest motiv a făcut să se scrie în profeția sa următoarele cuvinte cari se referă la repre-

zentantul Diavolului ierarhia romano-catolică : „Până și pe poalele hainei [după traducerea engleză : fustei] tale se află sângele sărmanilor nevinovați, pe cari nu i-ai prins făcând nicio spargere“ (Ieremia 2:34). Preoții ierarhiei romano-catolice sunt singurii bărbați cari poartă fuste, și prin urmare Iehova Dumnezeu a arătat în mod deosebit pe această bandă religioasă ca omorătorii celor nevinovați.

Ierarhia romano-catolică, în primele zile ale existenței acestei organizațiuni religioase, a născocit învățătura despre „purgatoriu“ care nu este sprijinită de nicio scriptură, ci este într'adevăr produsul Diavolului. Ea a fost învățată de oameni și transmisă mai departe prin tradițiune. Scopul ei este să îndepărteze pe oameni de la Dumnezeu și Cuvântul său. Această învățătură zice pe scurt că un om când a murit trăiește de fapt mai departe într'un loc pe care preoții îl numesc „purgatoriu“. Ei au zis poporului că preoții ierarhiei de pe pământ pot face rugăciuni în favorul celor morți și spre liberarea de suferințelor lor. Cu această învățătură mincinoasă merg la cei rămași în viață cari jlesc și-i fac să creadă că dacă-și dau banii câștigați cu greu preoților pot face bine morților lor iubiți. În felul acesta milioane de oameni buni și sinceri au fost înșelați și îndemnați să deie mari sume din banii lor preoților. Pentru acești bani oamenii n'au primit absolut nimic. Chiar și numai faptul acesta ar fi destul de rău. Acești oameni lesne crezători au fost făcuți să creadă că un Dumnezeu drept și iubitor permite ca oamenii să sufere în 'chinurile purgatoriului', și

că în acelaș timp permite oamenilor egoiști de pe pământ să câștige bani prin aceste suferințe. Așa defăimează Diavolul tot mai mult numele Atotputernicului Dumnezeu și face ca oameni cinstiți și lesne crezători să se lepede de el. Această învățătură vine dela Diavolul și este învățată spre a batjocori pe Dumnezeu și a înșela pe oameni. Aceasta este o nouă dovadă că religia este un product al lui Satan, și ea a făcut mare pagubă oamenilor.

O C R O T I R E

Dovada este concludivă că Satan este potrivnicul lui Iehova Dumnezeu și cel mai mare dușman al omului; că Satan a întrebuințat totdeauna religia ca să înșele pe oameni și să-i îndepărteze dela Iehova Dumnezeu și dela Christos Isus, și că aceia cari învață și urmează religia sunt dușmanii tuturor cari doresc dreptatea. Toți stăpânitorii lumesti practică vreun fel oarecare de religiune, și fie cu știința sau neștiința sunt împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale. Preoții religioși formează o parte a clasei stăpânitoare a lumii și sunt prietenii lumii, și Sfânta Scriptură zice că unii ca aceștia sunt dușmanii lui Dumnezeu (Iacob 4:4). Iehova Dumnezeu poruncește ca acum toți să fie avertizați despre scopul său de a nimici pe Satan și pe toate organizațiunile nelegiuite, și el va face lucrul acesta în Armaghedon. Toți cari sunt împotriva lui Dumnezeu și a împărăției sale sub Christos sunt răi : și Iehova zice cu privire la toți, inclusiv cei

buni și cei răi : „Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc, și nimicește pe toți cei răi“ (Psalm 145:20).

Toți stăpânitorii pământești sunt oameni imperfecti dela cari nu poți primi nicio ocrotire. Dumnezeu te avertizează prin Cuvântul său : „Nu vă încredeți în cei mari [stăpânitori], în fiii oamenilor, în cari nu este ajutor“ (Psalm 146:3). Unora; cari au avut ocazie să servească pe Dumnezeu și Christos prin ascultare de poruncile Domnului, însă cari au preferat să practice religie, încurând le va merge rău. Acestora Iehova le zice : „Unde sunt dumnezeii lor, stânca aceea care le slujea de adăpost... Să se scoale, să vă ajute, și să vă ocrotească !... Când voi ascuți fulgerul săbiei Mele, și voi pune mâna să fac judecată, Mă voi trăzbuna împotriva potrivnicilor Mei, și voi pedepsi pe cei ce Mă urăsc“ (Deuteronomul 32:37—41). În felul acesta Iehova declară că servi religiei nu pot da nici ajutor și nici ocrotire.

Acesta este timpul de mare primejdie fiindcă noi ne aflăm acum în „zilele din urmă“, după cum este scris : „Să știți că în zilele din urmă vor fi vremuri grele [după trad. engleză și trad. românească Nitzulescu : timpuri primejdioase]. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțămitori, fără evlavie,... vânzători, obraznici, îngâmfati; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu ; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia“ (2 Timotei 3:1—5).

Unde pot găsi ocrotire ? Numai prin aceea dacă te

pui cu totul de partea lui Dumnezeu și a lui Christos Isus. Vouă, cari sunteți sinceri și cu bunăvoință față de Dumnezeu, Iehova vă zice acum : „Până nu vine peste voi mânia aprinsă a Domnului,... Căutați pe Domnul, toți cei smeriți din țară [după trad. engleză și trad. românească Nitzulescu : de pe pământ],.. Căutați dreptatea, căutați smerenia ! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului“ (Țefania 2:2, 3).

Dușmanii tăi pot să-ți nimicească bunul nume, averea și chiar să te omoare, însă Dumnezeu are puterea de a învia iarăși la viață, și făgăduința sa este că va învia pe toți cari-l iubesc și-l ascultă. Pe acela pe care-l nimicește Iehova nu va mai trăi niciodată. De aceea zice Isus : „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar nu pot ucide sufletul ; ci temeți-vă mai degrabă de Celce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă“ (Matei 10:28).

Cine se încrede și servește pe Dumnezeu și Christos Isus va fi ocrotit și va primi viață veșnică. „Și viața veșnică este aceasta : să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Christos, pe care L-ai trimis Tu“ (Ioan 17:3). Spre binele tău părăsește imediat orice religie. Apucă pe Christos și ține-te bine de el, urmează-l pe urmele sale și umblă pe calea creștinismului, ceea ce înseamnă a asculta poruncile lui Iehova Dumnezeu așa cum face Christos Isus totdeauna. Nu există niciun alt mijloc de ocrotire și mântuire : „În nimeni altul nu este mântuire : căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“ (Faptele Apostolilor 4:12).

PĂZIȚI-VĂ

de cărările false pe cari a fost condusă omenirea prin sutele de feluri de religii. Salvați-vă din mlaștina religioasă, din în-doiala, din frica și din nimicirea sigură în care a căzut „creștinătatea”. Recurgeți direct la Biblie. Cercetați învățăturile ei. Cunoașteți-le.

SPRE A VĂ AJUTA să faceți aceasta, procurați-vă cărțile JUDECĂTORULUI RUTHERFORD. Niciuna dintre cărțile acestea nu este religioasă, toate se sprijinesc pe Biblie și pe fapte, nu pe tradițiuni de ale oamenilor. Ele vă ajută să înțelegeți Biblia, ceea ce este acum de cea mai mare importanță pentru dvs. și absolut de lipsă spre ocrotirea dvs. în timpul de acuma.

Iată cărțile Judecătorului Rutherford cari se află traduse în limba română:

BOGĂȚIE Lei 40
CREAȚIUNE Lei 50

foarte frumos legate și cu ilustrațiuni în culori.

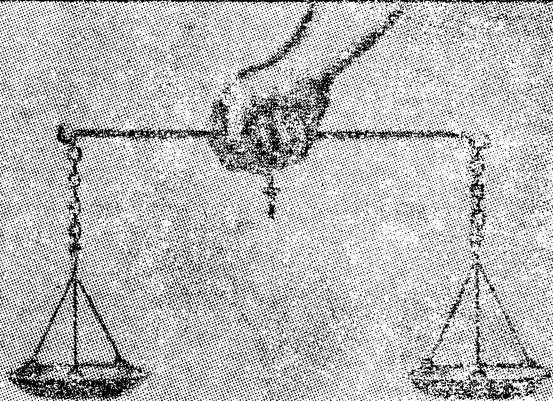
Aceste cărți se pot comanda dela:

Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I.”

Soc. Anonimă de Editură

BUCUREȘTI, 2. Str. Crișana No. 33. BUCUREȘTI, 2.

HOTĂRIRE

BOGĂȚIE SAU RUINĂ

Ce alegi tu?

„RELIGIA ESTE MOFT“

așa zic oamenii cu cugetare serioasă când vorbesc despre „creștinătate”. ACEASTA ÎNSĂ NU ESTE ADEVĂRAT CU PRIVIRE LA BIBLIE. Și dvs. știți lucrul acesta după ce ați citit broșura aceasta. Dovediți lucrul acesta mai departe prin faptul că citiți și celelalte broșuri din această serie, cari sunt citate mai jos :

CE-AI DE LIPSĂ HOTĂRÎRE POPOR PRIVILEGIAT CĂMIN ȘI FERICIRE

Fiecare din broșurile de mai sus are 64 de pagini și cuprinde cuvântările radiofonice ale Judecătorului Rutherford.

Un exemplar costă **5 Lei**

Toate acestea se pot comanda dela :
SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE „M. D. I.”

Soc. Anonimă de Editură

BUCUREȘTI, 2. — Strada Crișana No. 33.

Broșurile cu text în limba franceză, suut premiate la Expoziția din Paris.

UN STRĂJER SPRE OCROTIREA DUMNEAVOASTRĂ

Aceasta este „VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA“. Intocmai ca un străjer în timp de primejdie, această revistă de 16 pagini își face rondul, vizitând pe fiecare din abonații ei în fiecare lună odată, și-i averti zează de primejdiile prezente și viitoare și le arată calea care conduce la ocrotire și mântuire.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA
se ocupă numai cu creștinismul adevărat.
Coloanele acestei reviste sunt închise complet pentru religie și tradițiile ei omenești.

Această revistă este neapărat trebuincioasă în aceste „timpuri primejdioase“. Ea vă ține treaz și vă aduce regulat ultimile revelațiuni ale adevărilor Bibliei. Dumneata vei privi cu bucurie cum se împlinesc profețiile Bibliei, dovedind nimicirea apropiată a organizațiunii rele care primejduiește toate creaturile, și întemeierea slăvită a guvernului lui Iehova sub Christos Isus spre ocrotirea și binecuvântarea tuturor oamenilor de bine.

Prețul abonamentului anual, în România, 120 Lei.

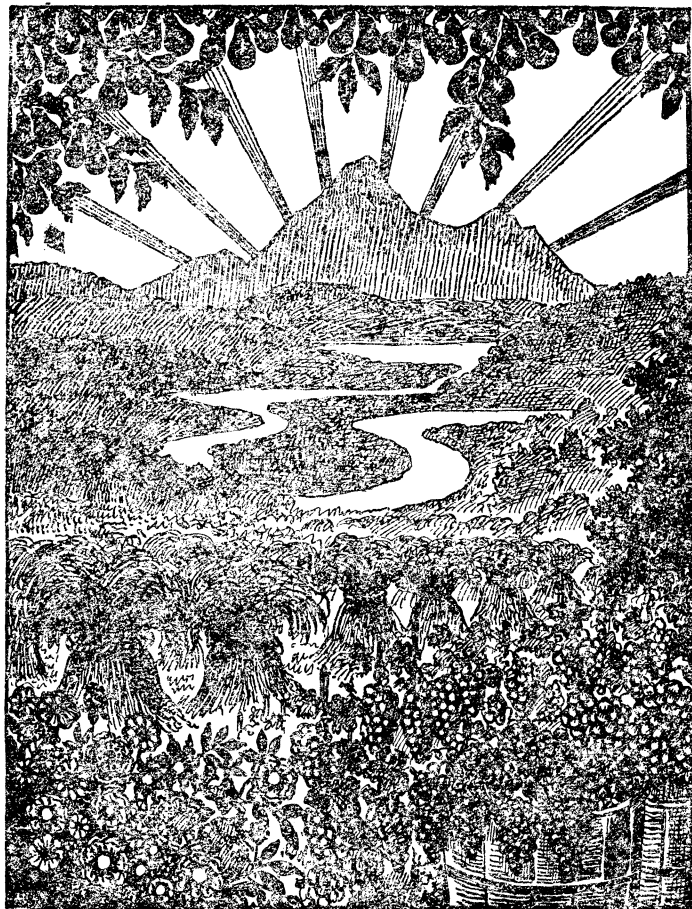
Apare în mai multe limbi. Toate abonamentele să se trimită la

Societatea de Biblie și Tractate „M D I.“

Soc. Anonimă de Editură

BUCUREȘTI, 2.— Str. Crișana, 33.— BUCUREȘTI, 2

BOGATIE

Afară de ocrotire

BOGĂȚIE

ce nu poate fi cumpărată cu bani,
ce nu este făcută în chip necinstit,
ce nu poate fi câștigată prin apăsare,
și pe care hoții nu o pot fura!

ACEASTA veți găsi în BOGĂȚIE, ultima carte a JUDECATORULUI RUTHERFORD. Ea a fost tradusă în multe limbi, și se răspândește atât de repede încât a întrecut răspândirea oricărei alte cărți publicate, afară de Biblie, și se admite pretutindeni că **Bogăție** este cea mai bună carte de până acum.

CE BELȘUG de pace a minții, de bucurie a inimii, de cunoștință a Bibliei, și informațiune ocrotitoare veți câștiga prin această carte BOGĂȚIE! Ea vă arată calea sigură a binecuvântărilor viitoare de cari vor avea parte în curând toți oamenii binevoitori.

*Această carte cu o copertă frumoasă roză,
și având 368 de pagini, costă Lei 40.*

Ea se poate comanda dela

Societatea de Biblie și Tractate „M. D. I.”

Soc. Anonimă de Editură

BUCUREȘTI, 2. — Str. Crișana No. 33.
